

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 229.697 van 23 december 2014  
in de zaak A. 212.086/X-15.846.**

In zake :       1. Dominiek LOOTENS-STAEEL  
                  2. Frédéric ERENS  
                  3. Hilde ROOSENS  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Luc Deceuninck  
                  kantoor houdend te 9120 Beveren  
                  Kloosterstraat 87 bus 2  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD BRUSSEL, vertegenwoordigd door :  
1.   het college van burgemeester en schepenen  
2.   de burgemeester  
          bijgestaan en vertegenwoordigd door  
          advocaat Marc Uyttendaele  
          kantoor houdend te 1000 Brussel  
          Bronstraat 68  
          bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.               Met een verzoekschrift, ingediend op 3 april 2014, vorderden Dominiek Lootens-Stael, Frédéric Erens en Hilde Roosens de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de burgemeester van de stad Brussel van 2 april 2014 waarbij de activiteit van het Vlaams Belang, gepland op 3 april 2014 in het theater “Le Vaudeville”, Koninginnegalerij te 1000 Brussel, verboden wordt, evenals elke samenscholing of verplaatsing van meer dan dertig personen in verband met de verboden activiteit tussen 18.30 u en middernacht op alle toegangswegen tot de Koninklijke Sint-Hubertusgalerij (de straten van de Unesco-zone, de Schildknaapzone en de Bergstraat).

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 227.046 van 3 april 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing ingewilligd en wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest bevolen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Deceuninck, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die loco advocaat Marc Uytendaele verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies, behoudens wat de kosten betreft, gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Opheffing van de schorsing*

3. Gelet op artikel 17, § 4, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt de schorsing die is bevolen vóór het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring van de akte of het reglement onmiddellijk opgeheven als blijkt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend waarin middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden.

Te dezen hebben de verzoekers bij arrest nr. 227.046 van 3 april 2014 de schorsing verkregen van de voormelde beslissing van de burgemeester van Brussel van 2 april 2014. Zij dienden tegen de beslissing evenwel geen verzoekschrift tot nietigverklaring in.

Er is dienvolgens reden om de schorsing op het heffen.

4. Artikel 68, vierde tot en met zesde lid, van het algemeen procedurereglement luiden:

“Wanneer verzocht wordt om de schorsing van de uitvoering van de akte of het reglement van een administratieve overheid, worden in het arrest van de Raad van State terzelfder tijd de kosten van de vordering tot schorsing en deze van het verzoekschrift tot nietigverklaring begroot en wordt uitspraak gedaan over de bijdrage in de betaling ervan op het moment dat daarin uitspraak wordt gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring.

In ieder geval wordt het geheel van de kosten die zowel verband houden met de vordering tot schorsing als met het verzoekschrift tot nietigverklaring, ten laste gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Wanneer de vordering tot schorsing echter niet vergezeld of gevolgd wordt door een verzoekschrift tot nietigverklaring, worden in het arrest dat de schorsing opheft, de kosten begroot, waarbij zij ten laste gelegd worden van de verzoeker.”

Het is, blijkens het verslag aan de Koning voorafgaand aan het koninklijk besluit van 17 februari 1997 ‘tot wijziging van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State en het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ (*BS* 27 februari 1997, 4136), de bedoeling van de regelgever geweest “dat de kosten met betrekking tot de vordering tot schorsing en het verzoekschrift tot nietigverklaring ten laste vallen van de partij die in het ongelijk gesteld wordt in de annulatieprocedure, om tegemoet te komen aan het geval waarin een partij voldoening krijgt in de procedure in kort geding en daarna afgewezen wordt tijdens het onderzoek ten gronde”.

“Op dezelfde manier”, aldus nog het verslag aan de Koning, “beoogt [het volgende lid] het geval waarin een vordering tot schorsing niet

gevolgd of vergezeld wordt door een verzoekschrift tot nietigverklaring, weliswaar binnen de termijn van het beroep. In dit geval zijn de kosten ten laste van de verzoeker”.

De kosten van de schorsing moeten dus niet principieel worden gedragen door wie in het kort geding in het ongelijk is gesteld, maar door degene die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, of die daarmee gelijkgesteld wordt doordat hij deze procedure ten gronde niet eens heeft aangespannen.

5. Zoals al bij herhaling door de Raad van State is geoordeeld, impliceert weliswaar de verwerping van het beroep tot nietigverklaring niet noodzakelijk dat de verzoeker te beschouwen is als de in het ongelijk gestelde.

Evenmin is een verzoeker in alle omstandigheden waarin hij zijn vordering tot schorsing niet vergezeld liet zijn van of liet volgen door een verzoekschrift tot nietigverklaring, per definitie als een in het ongelijk gestelde te beschouwen of ermee gelijk te stellen.

6. In de voorliggende zaak was het voorwerp van de vordering tot schorsing een verbod van 2 april 2014 dat uitwerking moest krijgen op – alleen – 3 april 2014. Verzoekers slaagden erin die uitwerking in de kiem te smoren doordat zij de schorsing van het verbod verkregen, bij arrest nr. 227.046, voordat het feitelijk ten uitvoer moest worden gelegd. Het verbod heeft hen in rechte dan ook geen nadeel kunnen berokkenen. Waar overigens de gelding van het verbod na 3 april 2014 uitgeput was, had vanzelfsprekend na die dag ook de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan geen uitwerking meer.

Dit verantwoordt voldoende dat de verzoekers na 3 april 2014 geen verzoekschrift tot nietigverklaring meer indienden zonder dat zij daarom te aanzien zijn als een verzoeker bedoeld in artikel 68, zesde lid, van het algemeen procedurereglement, die de kosten dient te dragen ingeval de vordering tot schorsing niet vergezeld of gevolgd wordt door een verzoekschrift tot nietigverklaring.

7. Het past, in de concrete omstandigheden van de zaak, de kosten ten laste van de stad Brussel te leggen.

Deze kosten omvatten te dezen evenwel niet een rechtsplegingvergoeding ten gunste van de verzoekers.

Zij hebben slechts om een rechtsplegingvergoeding gevraagd in een 9 september 2014 gedateerde nota, opgesteld naar aanleiding van de zitting van 12 september 2014 in het kader van de opheffing van de schorsing op grond van artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit is niet conform artikel 84/1 van het algemeen procedurereglement. De vraag om een rechtsplegingvergoeding wordt als te laat verworpen.

8. Ten slotte wijzen de verzoekers er terecht op dat zij het rolrecht “per ongeluk” twee keer hebben betaald. Er is reden hun het onverschuldigd en per vergissing betaalde rolrecht terug te geven.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State heft de bij arrest nr. 227.046 van 3 april 2014 bevolen schorsing op.**

**2. De stad Brussel wordt verwezen in de kosten, begroot op 600 euro.**

**3. Het door de verzoekers per vergissing betaalde rolrecht van 600 euro wordt aan hen terugbetaald, ten belope van een derde voor elk.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Johan Lust,       | kamervoorzitter, |
|                   | bijgestaan door  |
| Silvan De Clercq, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Silvan De Clercq**

**Johan Lust**